

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 03.07.2000

Decyzja Prezydium KK nr 102/2000

ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM ws. rodzin zastępczych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie rodzin zastępczych.

Stwierdzamy, że przesłany do konsultacji projekt rozporządzenia RM z maja 2000 r. nie zawiera propozycji zwiększenia pomocy dla rodzin zastępczych poprzez zmianę kryterium dochodowego od 2001 r. Taką propozycję zawierał projekt z 26 kwietnia 2000 r. przedstawiony do zaopiniowania przedstawicielom partnerów społecznych wchodzących w skład Rady Pomocy Społecznej przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej.

Przypominamy, że w wyniku nowelizacji ustawy o pomocy społecznej zmieniono podstawę naliczania świadczeń dla rodzin zastępczych. Zamiast kwoty bazowej, o której mowa w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (aktualnie 1540 zł) stosuje się jako podstawę kwotę niższą, wynoszącą od 1.06.2000 r. (po ostatniej waloryzacji) 1387 zł.

NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się szukaniu oszczędności budżetowych kosztem dzieci oraz rodzin najuboższych żyjących w trudnych warunkach ekonomicznych. Takie działanie sprzeczne jest z deklarowaną polityką prorodzinną. Może w efekcie doprowadzić do zmniejszenia ilości rodzin zastępczych, co oprócz trudnych do oszacowania strat moralnych odbije się także na budżecie państwa, miejsca w domach dziecka są bowiem trzy-, czterokrotnie droższe.

Decyzja Prezydium KK nr 103/2000

ws. pełnomocnictwa na WZA Małopolska-Press S.A.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez Komisję Krajową uchwałą KK nr 563/97 oraz art. 405 Kodeksu handlowego ustanawia Leszka Jankowskiego pełnomocnikiem do reprezentowania NSZZ „Solidarność” jako akcjonariusza „Małopolska-Press” Spółki akcyjnej z siedzibą w Krakowie na Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy tej Spółki w dniu 7 lipca 2000 r. i upoważnia do wykonywania prawa głosu na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy w następujących sprawach:

1. Podjęcia uchwał zamykających rok obrachunkowy zgodnie z opinią Rady Nadzorczej.
2. Udzielenia skwitowania Radzie Nadzorczej.
3. Powołania w skład Rady Nadzorczej Spółki:
 - Leszka Jankowskiego
 - Stefana Kubowicza
 - Jana Mosińskiego i powołania na jej przewodniczącego Leszka Jankowskiego.

4. W sprawie podjęcia decyzji co do dalszego funkcjonowania Spółki, o ile nie zajdą żadne istotne względy przemawiające za zmianą decyzji, zobowiązuje się pełnomocnika do głosowania za rozwiązaniem Spółki.

Komunikat

3 lipca 2000 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie Prezydium KK NSZZ "Solidarność".

Prezydium negatywnie zaopiniowało projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie rodzin zastępczych. Stwierdzono, że projekt nie zawiera propozycji zwiększenia pomocy dla rodzin zastępczych poprzez zmianę kryterium dochodowego. Taką propozycję zawierał zaś projekt z 26 kwietnia br. przedstawiony do zaopiniowania przedstawicielom partnerów społecznych wchodzących w skład Rady Pomocy Społecznej przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej. Zdaniem NSZZ "Solidarność" rozwiązania zaproponowane w projekcie rozporządzenia są kolejną próbą szukania oszczędności budżetowych kosztem dzieci oraz rodzin najuboższych żyjących w trudnych warunkach ekonomicznych. Takie działanie sprzeczne jest z deklarowaną polityką prorodzinną. Może to doprowadzić do zmniejszenia ilości rodzin zastępczych, co oprócz trudnych do oszacowania strat moralnych odbije się także na budżecie państwa, miejsca w domach dziecka są bowiem trzy-czterokrotnie droższe.

Janusz Śniadek - zastępca przewodniczącego KK poinformował o zarejestrowaniu Fundacji Centrum "Solidarności", której współzałożycielem jest NSZZ "Solidarność".

Jacek Smagowicz przedstawił informację z posiedzeń Sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Naczelnej Rady Zatrudnienia w sprawie zagrożeń na rynku pracy w związku z coraz większym deficytem środków Funduszu Pracy. Stwierdzono, że zagrożeni są zarówno bezrobotni, jak i idea samorządności, dla której nie zabezpieczono wystarczających środków na realizację programów przeciwdziałania bezrobociu.

Bogdan Kubiak zapoznał z sytuacją w PKP oraz protokołami z negocjacji przeprowadzonych w dniach 29 i 30 czerwca 2000 r. pomiędzy Zarządem PKP a stronami związkowymi przedsiębiorstwa PKP.

Omówiono program Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", która zbierze się 11 lipca br. w Gdańsku.

- *Biuro Prasowe KK*

POSIEDZENIE Z DN. 10.07.2000

Decyzja Prezydium KK nr 104/2000

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS ws. przeznaczenia środków Funduszu Pracy na dokończenie inwestycji dla powiatowych urzędów pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniuje negatywnie projekt rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 czerwca 2000 r. *ws. przeznaczenia środków Funduszu Pracy na dokończenie inwestycji realizowanych dla potrzeb powiatowych urzędów pracy rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 2000 r.*

Uzasadnienie opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS ws. przeznaczenia środków Funduszu Pracy na dokończenie inwestycji dla powiatowych urzędów pracy

Ustawa budżetowa na rok 2000 przewidywała wydatki na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu w kwocie 1.077,276 zł. Jak wynika z niżej podanej tabelki wydatki na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu w Funduszu Pracy były z roku na rok mniejsze.

	1997	1998	1999	2000 (plan)
ogółem (w tys. zł)	1.307,4	1.385,4	1.266,4	1.077,3
(w %)	25,5	20,9	19,2	

Jest to zaskakujące, nielogiczne i niezrozumiałe ograniczenie w latach 1998 - 2000 wydatków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu przy tak wysokim bezrobociu rejestrowanym.

Na ten fakt zwracały wielokrotnie uwagę zarówno Najwyższa Izba Kontroli, sejmowa komisja polityki społecznej, Naczelna Rada Zatrudnienia, świat nauki i Prezydium Komisji Krajowej.

Jest to sprzeczne z deklaracjami rządu, którego wicepremier pełniący funkcję Ministra właściwego ds. pracy 25 maja br. na posiedzeniu Naczelnej Rady Zatrudnienia stwierdził m.in., że *nie jest dążeniem rządu uszczuplanie środków przeznaczonych na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu*. Także wnioski NIK w raportach za lata 1998 i 1999 zalecają uwzględnianie w planie Funduszu Pracy odpowiednich środków na aktywne programy w zakresie ograniczenia bezrobocia, stosownie do jego poziomu i struktury.

W posiadaniu Prezydium Komisji Krajowej jest pismo Prezesa KUP Grażyny Zielińskiej (dysponenta środkami Funduszu Pracy) informujące Związek o groźnym deficycie Funduszu Pracy, z którego wynika, że niezrealizowane są wydatki na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu planowane zgodnie z ustawą o zatrudnieniu i ustawą budżetową.

Według Prezydium KK podstawową przyczyną owego deficytu jest zmniejszenie dotacji do Funduszu Pracy, co widać niżej.

Dochody Funduszu Pracy w latach 1997 – 2000

	1997	1998	1999	2000 (plan)
ogółem (w tys. zł)	7.010,5	5.119,4	5.481,3	5.966,5
dotacja (w tys. zł)	3.401,6	881,0	672,6	744,2
dotacja (w %)	48,5	17,2	12,2	

Ustawa o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (art. 57) przewiduje, że Prezes KUP nie może przesunąć środków Funduszu Pracy kosztem środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu. Przedłożony projekt Ministra Pracy spowoduje, że Najwyższa Izba Kontroli będzie miała podstawę do zakwestionowania tego aktu prawnego jako szkodliwego dla interesów bezrobotnych zainteresowanych programami pomocowymi.

Prezydium KK zakłada, że polityki aktywne dla utrzymania swej skuteczności będą musiały cechować się wzrostem nakładów na jedną osobę zarejestrowaną jako bezrobotną i nie może wyrazić zgody na kolejne obniżenie tych nakładów. Przypomina także, że wydatki FP na aktywne programy w przeliczeniu na jednego bezrobotnego w latach 1998-1999 zmniejszyły się z 682 zł do 467 zł. W rezultacie programami jest objęta mniejsza liczba osób.

Na brak środków na inwestycje oraz bieżące utrzymanie powiatowych urzędów pracy Prezydium KK zwracało uwagę znacznie wcześniej, m.in. przy debacie o przekazywaniu systemu urzędów pracy samorządom terytorialnym zastrzegając, że nie wyrazi zgody na inwestycje samorządowe kosztem osób bezrobotnych. Dziwić też może fakt, że wiele tych inwestycji rozpoczęto w roku 1997 i do dziś nie zakończono.

Prezydium KK nie kwestionując potrzeb dokończenia inwestycji uważa, że środki na ten cel winny pochodzić z ogólnej rezerwy rządowej, zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy budżetowej państwa na rok 2000 oraz ze środków zainteresowanych samorządów terytorialnych, a nie z Funduszu Pracy i na pewno nie ze środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu, które w chwili obecnej nie są realizowane.

Decyzja Prezydium KK nr 105/2000

ws. wykonania praw właścicielskich w „TYSOL” Sp. z o.o.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” jako reprezentujące jedyne go wspólnika „TYSOL” Sp. z o.o., na podstawie uchwały Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nr 7/2000 z dnia 22 lutego 2000 r. upoważnia pełnomocnika KK na Zgromadzenie Wspólników „TYSOL” Sp. z o.o. Józefa Niemca do przyjęcia następujących uchwał:

Uchwała nr 1/2000 Zgromadzenia Wspólników „TYSOL” Sp. z o.o.

Działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nr 7/2000 z dnia 22 lutego 2000 roku jako pełnomocnik Komisji Krajowej reprezentujący jedyne go wspólnika „TYSOL” Sp. z o.o., zgodnie z decyzją nr 105/2000 Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z dnia 10 lipca 2000 r. oraz na podstawie art. 223 par. 2 Kodeksu handlowego zatwierdzam sprawozdanie finansowe za rok 1999, składające się z bilansu zamykającego się sumą bilansową 608.019,81 zł (sześćset osiem tysięcy dziewiętnaście złotych osiemdziesiąt jeden groszy), rachunku zysków i strat zamykającego się zyskiem netto 64.350,88 zł (sześćdziesiąt cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt złotych osiemdziesiąt osiem groszy) i informacji dodatkowej, sprawozdania Zarządu za 1999 rok.

Uchwała nr 2/2000 Zgromadzenia Wspólników „TYSOL” Sp. z o.o.

Działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nr 7/2000 z dnia 22 lutego 2000 roku jako pełnomocnik Komisji Krajowej reprezentujący jedyne go wspólnika „TYSOL” Sp. z o.o., zgodnie z decyzją nr 105/2000 Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z dnia 10 lipca 2000 r. oraz na podstawie art. 223 par. 2 Kodeksu handlowego udzielam pokwitowania Radzie Nadzorczej i Zarządowi „TYSOL” Sp. z o.o. za działalność w roku 1999 r.

Komunikat

10 lipca 2000 roku w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Gościem prezydium KK była minister Teresa Kamińska, szef zespołu doradców Kancelarii Premiera RP. W trakcie spotkania omówiono niezadowolający przebieg procesu rewindykacji majątku Związku zagarniętego w czasie stanu wojennego oraz kwestie związane z postulowanymi przez NSZZ „Solidarność” zmianami ustawowymi w zakresie prawa pracy (reprezentatywność związkowa, 5-cio dniowy tydzień pracy). Prezydium KK przekazało informacje dla Premiera RP:

- w sprawie zabezpieczenia środków dla Funduszu Pracy na zasiłki dla bezrobotnych i zasiłki przedemerytalne; na ubezpieczenia bezrobotnych oraz na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu
- w sprawie wzmocnienia Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych
- w sprawie przywrócenia odpowiednich warunków uzyskiwania prawa do zasiłków przedemerytalnych.

Minister Teresa Kamińska omówiła przebieg reformy w służbie zdrowia.

Członkowie prezydium zapoznali się z sytuacją w Polskim Komitecie Normalizacyjnym.

Omówiono projekt porządku obrad Komisji Krajowej, które odbędą się 11 lipca br. w Gdańsku, w tym m.in.: aktualną sytuację w branżach; wynagrodzenia sfery budżetowej; sprawę deficytu Funduszu Pracy; a także sytuację w Regionie Słupskim.

Prezydium KK negatywnie zaopiniowało projekt rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie przeznaczenia środków Funduszu Pracy na dokończenie inwestycji dla powiatowych urzędów pracy.

Podczas posiedzenia zaakceptowano odpowiedź na pismo Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w sprawie ratyfikacji niektórych konwencji i zaleceń Międzynarodowej Organizacji Pracy z dziedziny zabezpieczenia społecznego. Prezydium KK oczekuje od Rządu niezwłocznej ratyfikacji tych konwencji, wśród których należy wymienić Konwencje nr 102 i 168.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK NSZZ „Solidarność”*

POSIEDZENIE Z DN. 17.07.2000

Stanowisko Prezydium KK nr 106/2000

ws. zasiłków przedemerytalnych

W związku z wprowadzeniem z dniem 6 maja br. poselskiej zmiany art. 37j ust. 5 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu z 14 grudnia 1994 r. ograniczono dotychczasowe prawo pracowników do wyższego zasiłku przedemerytalnego. Podobnie, przyjęta następnie przez Ministra właściwego ds. pracy interpretacja działa niekorzystnie na sytuację zwalnianych pracowników.

Obecnie powiatowe urzędy pracy wydają decyzje o przyznaniu podwyższonego zasiłku przedemerytalnego jedynie w sytuacji zwolnień 100 pracowników przez jeden zakład pracy na terenie jednego powiatowego urzędu pracy.

Prezydium KK zwraca się do Ministra Właściwego ds. pracy o wydanie interpretacji korzystniejszej dla pracowników (w tym wypadku bez wymogu zwolnienia przez jeden zakład pracy).

Niezależnie od powyższego Prezydium KK zwraca się do Klubu Parlamentarnego AWS o nowelizację spornego artykułu ustawy o zatrudnieniu w duchu uchwały Nr 10 XI KZD (tak, aby pracownicy, którzy utracili pracę z przyczyn leżących po stronie zakładu pracy i nabyli prawo do zasiłku przedemerytalnego, otrzymali zasiłek w wysokości 160% zasiłku dla bezrobotnych, bez względu na ilość zwalnianych pracowników).

Decyzja Prezydium KK nr 107/2000

ws. projektu rozporządzenia Rady Ministrów ws. zasad, warunków i trybu wspierania środkami budżetu państwa na 2000 r. programów inicjowanych przez organy samorządu województwa

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje projekt rozporządzenia Rady Ministrów z 12 czerwca 2000 r. *ws. zasad, warunków i trybu wspierania środkami budżetu państwa na 2000 r. programów inicjowanych przez organy samorządu województwa.*

Zdaniem Prezydium KK projekt ma szansę dobrze służyć społecznościom, które są najbardziej narażone na strukturalne bezrobocie (rolnicy, bezrobotni na wsi, mali i średni

przedsiębiorcy w gminach miejsko-wiejskich, nie przekraczających 15 tys. mieszkańców). Warunkiem, aby to było spełnione jest:

- wydłużenie okresu działania rozporządzenia na rok 2001,
- uzupełnienie algorytmu przekazywania środków rezerwy dla województw o dodatkowe mierniki jak np.:
 - aktualna stopa bezrobocia rejestrowanego w województwie,
 - dynamika wzrostu bezrobocia,
 - liczba bezrobotnych zamieszkałych na wsi,
 - liczba bezrobotnych w stosunku do pracowników poza rolnictwem,
 - liczba bezrobotnych przypadających na jedną ofertę pracy.

Poszerzenie algorytmu o wyżej wyliczone wskaźniki uczyni podział środków rezerwy właściwszym dla realizacji celów rozporządzenia. Do obsługi tych środków zdaniem Prezydium KK winny być wykorzystane wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy.

Decyzja Prezydium KK nr 108/2000

ws. opinii o rozporządzeniu RM zmieniającego zasady wynagradzania pracowników nie będących członkami korpusu służby cywilnej (...)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie *w sprawie zasad wynagradzania pracowników nie będących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek.*

Decyzja Prezydium KK nr 109/2000

ws. opinii o rozporządzeniu MPiPS w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia rejestru pracowniczych programów emerytalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej *w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia rejestru pracowniczych programów emerytalnych oraz terminów i trybu wydawania wypisów z rejestru.*

Decyzja Prezydium KK nr 110/2000

ws. publikowania dokumentów związkowych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia, że dokumenty wydawane przez Komisję Krajową oraz Prezydium KK, dotyczące kwestii finansowych oraz nadzorczo-właścicielskich lub innych, określone jako poufne (dopisek: do użytku służbowego) będą udostępniane wyłącznie statutowym organom Związku oraz indywidualnie członkom Komisji Krajowej i Krajowej Komisji Rewizyjnej na ich wniosek.

Decyzja Prezydium KK nr 111/2000

ws. rejestracji MKK przy Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej nr 502/95, rejestruje Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ „Solidarność” przy Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie.

MKK jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze MKK pod nr „42”.

Decyzja Prezydium KK nr 112/2000

ws. dotacji dla Pleneru Filmowego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przekazuje kwotę 6.600,- zł (sześć tysięcy sześćset złotych) na rzecz organizacji odbywanego pod patronatem Przewodniczącego Komisji Krajowej Pleneru Filmowego dla Młodych Twórców Sopot 2000 „Solidarność – Wolność – Europa”.

Powyższy wydatek będzie zaliczony do pozycji budżetowej „Fundacje, dla których Komisja Krajowa jest fundatorem” z uwagi na nie zarejestrowanie jeszcze w chwili podejmowania tej decyzji przez sąd Fundacji Promocji Solidarności.

Stanowisko Prezydium KK nr 113/2000

ws. sprawozdania Głównego Inspektora Pracy z działalności PIP w 1999 r.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na podstawie sprawozdania Głównego Inspektora Pracy z działalności PIP za 1999 rok przedstawionego na posiedzeniu KK w dniu 13 czerwca br. ocenia pozytywnie zaangażowanie Inspekcji w realizowaniu jej zadań tj. egzekwowania przestrzegania prawa pracy w zakładach. Z dużą satysfakcją odnotowujemy lepszą współpracę PIP z NSZZ „Solidarność”.

Aktywne, zwłaszcza w ostatnim okresie, współdziałanie naszych instytucji, konieczne z uwagi na rosnącą ilość skarg pracowniczych oraz problemów związanych z ochroną pracy w zakładach, może przyczynić się do skuteczniejszej obrony praw pracowniczych.

Decyzja Prezydium KK nr 114/2000

ws. upoważnienia do zawarcia umowy zmierzającej do zapewnienia NSZZ „Solidarność” możliwości zwiększenia wartości udziału NSZZ „Solidarność” w PTE „Zurich Solidarni”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Janusza Śniadka – Zastępcę Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” oraz Leszka Jankowskiego – Skarbnika Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” do zawarcia w imieniu NSZZ „Solidarność” umowy, która zapewni NSZZ „Solidarność” możliwość realizacji prawa pierwszeństwa zwiększenia udziału NSZZ „Solidarność” w PTE „Zurich Solidarni” określonego w ust. 2.4 umowy dotyczącej utworzenia spółki pod firmą „Zurich Solidarni Powszechnie towarzystwo Emerytalne (Polska) Spółka Akcyjna”, spółki zarządzającej otwartym funduszem emerytalnym, zawartej w dniu 9 lipca 1998 r. pomiędzy NSZZ „Solidarność” a Zurich Insurance Company. Zobowiązania NSZZ „Solidarność” wynikające z zawarcia umowy z podmiotem trzecim mają na celu

zapewnienie NSZZ „Solidarność” korzyści, które pozwolą zwiększyć wartość udziału NSZZ „Solidarność” w PTE „Zurich Solidarni”.

Komunikat

17 lipca 2000 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

Podczas posiedzenia prezydium KK pozytywnie zaopiniowało projekty rozporządzeń Rady Ministrów: ws. zasad, warunków i trybu wspierania środkami budżetu państwa na 2000 r. programów inicjowanych przez organy samorządu województwa; ws. zmian zasad wynagradzania pracowników nie będących członkami korpusu służby cywilnej; ws. szczegółowych zasad prowadzenia rejestru pracowniczych programów emerytalnych.

Prezydium KK skierowało do Prezydium Klubu Parlamentarnego AWS list z apelem o podjęcie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej nowelizacji ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, proponując rozszerzenie zakresu podmiotowego ustawy o działalność opozycyjną w latach 1968 - 89 oraz w konspiracyjnych strukturach NSZZ "Solidarność".

Przyjęto również stanowisko pozytywnie opiniujące sprawozdanie Głównego Inspektora Pracy z działalności PIP za 1999 rok przedstawione na posiedzeniu KK w dniu 13 czerwca br.

Prezydium KK podjęło decyzję o rejestracji Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ "Solidarność" przy Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie.

Członkowie prezydium KK omówili sprawy bieżące związane z przygotowaniem do uroczystych obchodów XX-lecia NSZZ "Solidarność".

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK NSZZ „Solidarność”*

POSIEDZENIE Z DN. 24.07.2000

Decyzja Prezydium KK nr 115/2000

ws. prolongaty pożyczki

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na przedłużenie o trzy miesiące terminu spłaty pozostałej niespłaconej części pożyczki, o której mowa w decyzji Prezydium KK nr 88/2000, zgodnie z wnioskiem Zarządu Funduszu Gospodarczego Sp. z o.o. i upoważnia do podpisania aneksu do tej umowy Janusza Śniadka – Zastępcę Przewodniczącego KK i Leszka Jankowskiego – Skarbnika Komisji Krajowej.

Decyzja Prezydium KK nr 116/2000

ws. użycia znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie znaku NSZZ „Solidarność” dla Agencji Reklamowej NoS/BBDO przygotowującej okolicznościowe karty telefoniczne Telekomunikacji Polskiej S.A.

Decyzja Prezydium KK nr 117/2000

ws. zbadania zgodności z konstytucją art. 6 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia wystąpić z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z przepisami konstytucyjnymi art. 6 ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 82, poz. 518).

Decyzja Prezydium KK nr 118/2000

ws. nowelizacji ustawy o Inspekcji Sanitarnej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” występuje do Klubu Parlamentarnego AWS o wniesienie pod obrady Parlamentu RP jako inicjatywy poselskiej projektu nowelizacji ustawy o Inspekcji Sanitarnej popieranego przez Sekcję Krajową Pracowników Stacji Sanitarно-Epidemiologicznych NSZZ „Solidarność”.

Projekt nowelizacji ustawy o Inspekcji Sanitarnej w załączeniu.

USTAWA

z dnia 2000 r. a zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej

Projekt - 01.06.2000 r.

Art.1

W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1998 r. Nr 90. poz. 575, Nr 668. Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 70, poz. 778 i z 2000 r. Nr 12, poz.136) wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 1 otrzymuje brzmienie:

"Art.1 Inspekcja Sanitarna jest powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego - w celu ochrony zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem szkodliwości i uciążliwości środowiskowych, a przede wszystkim zapobiegania powstawaniu chorób zakaźnych i zawodowych - w szczególności poprzez sprawowanie nadzoru nad warunkami :

1. higieny środowiska,
2. higieny pracy w zakładach pracy,
3. higieny w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych szkołach wyższych oraz w ośrodkach wypoczynku,
4. zdrowotnymi żywności i żywienia."

2. art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3 Do zakresu działania Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie zapobiegawczego nadzoru sanitarnego należy:

1. uzgadnianie projektów wojewódzkich i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz warunków zabudowy i zagospodarowania terenu inwestycji, a także wskazań lokalizacyjnych i lokalizacji autostrad pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych,

2. opiniowanie projektów norm pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych,
3. uzgadnianie dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych:
 - a) budowy oraz zmian sposobu ich użytkowania obiektów budowlanych, statków morskich, żeglugi śródlądowej, powietrznych,
 - b) nowych materiałów i procesów technologicznych przed ich zastosowaniem w produkcji tub budownictwie,
4. uczestniczenie w dopuszczeniu do użytku i obiektów budowlanych, statków morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych,
5. inicjowanie przedsięwzięć oraz prac badawczych w dziedzinie zapobiegania negatywnym wpływom czynników i zjawisk fizycznych, chemicznych i biologicznych na zdrowie ludzi."

3. w art. 7

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„ 2. Inspekcją Sanitarną kieruje Główny Inspektor Sanitarny."

b) ust. 3 i 4 skreśla się;

4. art. 8 otrzymuje brzmienie:

"Art. 8

1. Głównego Inspektora Sanitarnego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.
2. Główny Inspektor Sanitarny jest zastępcą ministra właściwego do spraw zdrowia w sprawach sanitarno-epidemiologicznych.
3. Zastępcę Głównego Inspektora Sanitarnego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego."

5. w art. 9:

a) w ust. 1 wyrazy "jest Rada Sanitarno-Epidemiologiczna, powoływana na okres trzech lat" zastępuje się wyrazami "są naukowe instytuty resortowe oraz Rada Sanitarno-Epidemiologiczna",

b) po ust.1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Rada Sanitarno-Epidemiologiczna powoływana jest na okres trzech lat,"

c) w ust. 2 i w ust. 3 użyte w różnych przypadkach wyrazy "minister właściwy do spraw zdrowia" zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami "Główny Inspektor Sanitarny",

6. art. 10

"Art. 10

1. Zadania Inspekcji Sanitarnej określone w rozdziale I wykonują następujące organy:
 - 1) Główny Inspektor Sanitarny,
 - 2) wojewódzki inspektor sanitarny,
 - 3) powiatowy inspektor sanitarny,
 - 4) graniczny inspektor sanitarny.
2. Organy, wymienione w ust. 1, wykonują zadania Inspekcji Sanitarnej zgodnie z kompetencjami określonymi w ustawie i przepisach odrębnych.

3. Wojewódzki, powiatowy i graniczny inspektor sanitarny kierują działalnością, odpowiednio wojewódzkie, powiatowej i granicznej stacji sanitarno-epidemiologicznej, będących zakładami opieki zdrowotnej.
 4. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określa, w drodze rozporządzenia, terytorialny zakres działania oraz siedziby granicznych inspektorów sanitarnych.
 5. Wojewódzki inspektor sanitarny może powierzyć powiatowemu i granicznemu inspektorowi sanitarnemu, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu swojej właściwości, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych.
 6. Ilekroć w dalszych przepisach ustawy jest mowa o inspektorze sanitarnym bez bliższego rozróżnienia, to przepisy te odnoszą się do wojewódzkiego, powiatowego i granicznego inspektora sanitarnego."
7. art.1 i otrzymuje brzmienie;

Art.11

1. Wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektorów sanitarnych powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny,
2. Zastępców wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektorów sanitarnych powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny w porozumieniu z wojewódzkimi inspektorami sanitarnymi."

8. w art.12:

- a) w ust. 1 wyraz "portowy" zastępuje się wyrazem "graniczny" oraz na końcu zdania kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy ", z zastrzeżeniem ust. 1a
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
"1a. Wojewódzki inspektor sanitarny jest organem wyłącznie właściwym w zakresie zadań higieny radiacyjnej."
- c) w ust. 2 w pkt. 1 wyraz "portowego" zastępuje się wyrazem "granicznego",
- d) w ust. 3 wyrazy "może być" zastępuje się wyrazem "jest".

9. w art.12 a:

- a) w ust. 1 po wyrazach "Główny Inspektor Sanitarny ustala" stawia się przecinek i dodaje wyrazy "nadzoruje i kontroluje",
- b) w ust. 2 wyraz "portowych" zastępuje się wyrazem "granicznych",
- c) w ust. 3 skreśla się zdanie "Na żądanie rady gminy inspektor sanitarny jest obowiązany składać w każdym czasie, jednak nie częściej niż raz na trzy miesiące",
- d) ust. 4 - 7 skreśla się.

10. art.12 b skreśla się

11. w art. 13 w ust.1

- a) pkt. 3 otrzymuje brzmienie:

"3) posiada wyższe wykształcenie,"

- b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

"3a) uzyskała specjalizację I lub II stopnia z dziedziny medycyny mającej zastosowanie w Inspekcji Sanitarnej lub ukończyła studium podyplomowe o kierunku zdrowie publiczne lub zarządzanie w służbie zdrowia,"

12. w art.14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Minister właściwy do spraw zdrowia, w drodze rozporządzenia, określi kwalifikacje wymagane od pracowników Inspekcji Sanitarnej wykonujących czynności kontrolne oraz zasady i tryb przyznawania dodatku o którym mowa w ust.1, a także jego wysokość."

13. w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Organizację oraz zasady działania stacji sanitarno-epidemiologicznych, a także wymagane kwalifikacje pracowników tych stacji określa, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw zdrowia."

14. art.17 skreśla się;

15. art. 19 otrzymuje brzmienie:

"Art. 19 Minister właściwy do spraw zdrowia sprawuje zwierzchni nadzór nad wykonywaniem zadań przez inne organy kontroli rządowej w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi. Może on w szczególności żądać informacji od właściwych ministrów w tym zakresie."

16. art. 34 otrzymuje brzmienie:

"Art. 34

1. Główny Inspektor Sanitarny może, osobie posiadającej wymagane kwalifikacje, nadać w określonym zakresie uprawnienia rzeczoznawcy do spraw sanitarno-higienicznych do uzgadniania w imieniu inspektora sanitarnego dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych.
2. Główny Inspektor Sanitarny powołuje Komisję Kwalifikacyjną do spraw oceny kwalifikacji kandydata na rzeczoznawcę do spraw sanitarno- higienicznych, a także prowadzi listę rzeczoznawców.
3. Koszty postępowania kwalifikacyjnego i egzaminacyjnego ponosi osoba ubiegająca się o nadanie uprawnień rzeczoznawców. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat ponoszonych w związku z nadaniem uprawnień rzeczoznawcy do spraw sanitarno-higienicznych.
4. Dotychczasowe uprawnienia rzeczoznawców do spraw sanitarno- higienicznych upoważniające do opiniowania dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych zachowują swoją ważność w zakresie uzgadniania dokumentacji projektowej obiektów realizowanych na obszarze kraju w tym na obszarach kolejowych.
5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia kwalifikacje wymagane od rzeczoznawców, tryb działania Komisji Kwalifikacyjnej, szczegółowe zasady, zakres i tryb nadawania i cofania uprawnień rzeczoznawcy do spraw sanitarno-higienicznych oraz zasady i tryb uzgadniania przez rzeczoznawców dokumentacji projektowej, a w szczególności:
 - 1) przy określaniu kwalifikacji - wykształcenie, praktykę zawodową oraz egzamin kwalifikacyjny,
 - 2) przy określaniu zasad, zakresu i trybu nadawania i cofania uprawnień rzeczoznawcy - wykaz dokumentów niezbędnych do wszczęcia postępowania, zakres uprawnień rzeczoznawców oraz ich obowiązki.

17. w art. 36 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

"5. Niezależnie od opłat z tytułu bieżącego i zapobiegawczego nadzoru sanitarnego, pobieranych według zasad i w wysokości, o których mowa w ust. 1-4, stacje sanitarno-epidemiologiczne w ramach prowadzonego środka specjalnego świadczą odpłatne usługi w zakresie badań, pomiarów i innych czynności nie wynikających z planowanego nadzoru, usługi na zasadzie zlecenia tych usług i za umownie ustaloną zapłatą. Dochody uzyskiwane z tej działalności zwiększają budżet stacji sanitarno-epidemiologicznych".

Art.2

1. Prezes Rady Miistrów określi, w drodze rozporządzenia, graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne przejmujące pocztowe stacje sanitarno-epidemiologiczne, a także zasady przejęcia portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych przez właściwe graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne.
2. Z dniem 1 stycznia 2001 roku:
 - 1) portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne wchodzą w skład właściwych granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych,
 - 2) wygasają akty powołania portowych inspektorów sanitarnych,
 - 3) zadania Inspekcji Sanitarnej w odniesieniu do morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego oraz portów i przystani wykonywane przez portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne przejmują właściwe graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne,
 - 4) pracownicy portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych stają się pracownikami właściwych granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych,
 - 5) budynki, urządzenia oraz inne składniki mienia będące we władaniu portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych, przechodzą we władanie właściwych granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych na dotychczasowych zasadach,
 - 6) zobowiązania i należności portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych przejmują właściwe graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne.
3. Z dniem przejęcia portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych przez graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne tracą moc wpisy portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych do rejestru zakładów opieki zdrowotnej.

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001r.

UZASADNIENIE

Dokonana reforma w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych ukierunkowana została na tzw. "medycynę naprawczą" pozostawiając działania mające na celu zapobieganie i zwalczanie chorób bez koniecznej i jednoznacznej regulacji prawnej. Tradycyjnie działania te podejmowała Inspekcja Sanitarna poprzez realizację ustawowych zadań wyliczonych w ustawie o Inspekcji Sanitarnej oraz przepisach odrębnych. Wprowadzona ustawą z 13 października 1998 r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z p. z.) zmiana statusu Inspekcji Sanitarnej w służbę cywilną kierowaną przez urzędników państwowych.

Tymczasem ukształtowana od dziesięcioleci pozycja Inspekcji Sanitarnej w strukturach służby zdrowia, komplementarna w stosunku do zadań pozostałych zakładów opieki zdrowotnej stanowi skuteczny aparat zabezpieczenia higieniczno-sanitarnego, przygotowany zarówno do działań bieżących, jak i nietypowych oraz kryzysowych. Model ten doceniono także w krajach Unii Europejskiej, zwłaszcza po tamtejszych doświadczeniach ostatnich lat związanymi z "aferami zdrowotnymi" (choroba wściekłych krów, dioksyny i inne). Funkcjonujące jeszcze w okresie międzywojennym (początkowo jako filie Państwowego Zakładu Higieny) stacje sanitarno-epidemiologiczne udzielają rozlicznych świadczeń zdrowotnych zwłaszcza z zakresu zapobiegania szerezeniu się chorób zakaźnych i innych cywilizacyjnych nie wykonywane przez inne placówki służby zdrowia.

Laboratoria stacji sanitarno-epidemiologicznych wykonują specjalistyczne badania medyczne w dziedzinie bakteriologii i wirusologii, prowadzą stały nadzór nad warunkami pracy i

środowiska naturalnego, kontrolują zdrowotną jakość środków spożywczych, używek i substancji dodatkowych.

Skoro zatem Inspekcja Sanitarna faktycznie wykonuje szereg szczegółowych zadań z zakresu opieki zdrowotnej, w tym zwłaszcza prewencji zdrowotnej, proponowana zmiana zapisu art. 1 ustawy o Inspekcji Sanitarnej jest ze wszech miar uzasadniona.

Nowelizacja art. 3 podyktowana jest koniecznością dostosowania jego treści do ustaleń innych ustaw np. ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, prawa budowlanego, ustawy o normalizacji.

W ustawie z 7.07.1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym nie przewiduje się ustalania regionalnych planów zagospodarowania przestrzennego; zamiast lokalizacji ustalane są obecnie warunki zabudowy i zagospodarowania terenu inwestycji. Z tych względów nastąpiła proponowana zmiana zapisu art. 3 pkt 1 ustawy.

Natomiast obecny zapis art. 3 pkt 4 ustawy jest nieprawidłowy i budzący wątpliwości wśród pracowników inspekcji sanitarnej i nadzoru budowlanego. W związku z powyższym zaproponowano jednoznaczny zapis zawarty w pkt 3 zgodny ze stosowaną praktyką na terenie kraju.

W sytuacji, w której narzędziem do realizacji zadań ministra właściwego do spraw zdrowia w zakresie ochrony zdrowia publicznego jest Inspekcja Sanitarna, niezbędne jest podporządkowanie pionowe stacji sanitarno-epidemiologicznych jako zakładów opieki zdrowotnej z równoczesnym włączeniem Głównego Inspektoratu Sanitarnego do Ministerstwa Zdrowia i przywrócenie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu rangi zastępcy ministra właściwego do spraw zdrowia w sprawach sanitarno-epidemiologicznych. Stacje sanitarno-epidemiologiczne są przygotowane do realizacji wielu zadań z zakresu zdrowia publicznego, należących do ministra właściwego do spraw zdrowia i winny stanowić jego podstawowe narzędzie w tym zakresie.

Przykłady sprawnie działających systemów scentralizowanego zarządzania zdrowiem publicznym w innych krajach (np. w Holandii) jak również aspekt ekonomiczny, tj. wykorzystanie już istniejącej wyspecjalizowanej kadry oraz zasobów materiałowych, przemawiają za przyjęciem takiego systemowego rozwiązania. Ze scentralizowaniem służby nierozdzielnie łączy się sposób powoływania i odwoływania inspektorów sanitarnych, który winien następować w trybie określonym w art. 8 i art. 11 znowelizowanej ustawy o Inspekcji Sanitarnej.

Przed reformą administracyjną kraju państwowych inspektorów sanitarnych powoływał Główny Inspektor Sanitarny. Dawało to inspektorom sanitarnym, poczynając od najniższego szczebla, konieczną niezależność od terenowych organów administracji rządowej i samorządów.

Sytuacja uległa radykalnej zmianie z chwilą wprowadzenia z dniem 1 stycznia 1999 r. odmiennej struktury Inspekcji Sanitarnej. Pozostawiając inspektorom sanitarnym niezmienny zasadniczo zakres ustawowych zadań, zmieniono zasady powoływania inspektorów sanitarnych.

Zgodnie z obowiązującym od tego dnia zapisem, powiatowego inspektora sanitarnego powołuje starosta, a wojewódzkiego inspektora sanitarnego - wojewoda (art. 11 ust. 1 i 3 ustawy o Inspekcji Sanitarnej - Dz. U. z 1998 r Nr90, poz. 575, z p. z.).

Powiatowy i wojewódzki inspektor sanitarny powoływani odpowiednio przez starostę i wojewodę oraz wynagradzani zgodnie z warunkami przez nich ustalonymi, są w swej działalności ze zrozumiałych przyczyn mocno ograniczeni.

Usunięcie zaniedbań sanitarno-higienicznych w nadzorowanych przez Inspekcję Sanitarną obiektach wymaga często większych nakładów finansowych, w przypadku zaś poważnych usterek zagrażających bezpośrednio życiu lub zdrowiu nawet zakazu ich działalności. Zgodnie z ustawowym obowiązkiem powiatowy inspektor sanitarny winien w tej sprawie wydać odpowiednią decyzję administracyjną, a następnie przystąpić do czynności egzekucyjnych. Z powodu swojego uzależnienia od starosty z pewnością co najmniej ogranicza

swoją działalność kontrolno-represyjną. Jeszcze przed reformą administracyjną kraju - w tak zwanym systemie pilotażowym w dużych miastach - prezydentom tych miast przekazano kontrolę warunków sanitarno-higienicznych, głównie w placówkach nauczania i wychowania oraz obiektach komunalnych. Z eksperymentu tego szybko zrezygnowano.

Przyjęte aktualnie rozwiązanie posiada wiele podobieństw, a podobieństwem głównym jest fakt zastąpienie kontroli zewnętrznej.

I wreszcie ostatnia, ale chyba jedna z najważniejszych zmian w obowiązującej ustawie o Inspekcji Sanitarnej, zmiana związana z nowym stanem prawnym, jaki zaistnieje 1 stycznia 2001 r. Dotyczy ona możliwości kontynuowania przez stacje sanitarno-epidemiologiczne prac w ramach tzw. środka specjalnego, z którego dochody w znacznym stopniu uzupełniają budżet stacji pokrywają koszty realizacji ustawowych zadań Inspekcji Sanitarnej.

Możliwości pozyskiwania przez stacje sanitarno-epidemiologiczne dochodów pozabudżetowych miały swoje źródło w prawie budżetowym, a tryb tworzenia oraz szczegółowe zasady gospodarki w ramach środków specjalnych określały wydane na podstawie prawa budżetowego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie środków specjalnych jednostek budżetowych.

Ostatnie obowiązujące w tej sprawie rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 maja 1991 r. zgodnie z art. 193 ustawy o finansach publicznych, utraci moc w dniu 31 grudnia br. Kontynuowanie prac w ramach środka specjalnego od dnia 1 stycznia 2001 r. możliwe będzie jedynie na podstawie art. 21 ustawy o finansach publicznych, ale pod warunkiem dokonania odpowiedniego zapisu w ustawie o Inspekcji Sanitarnej, a w szczególności zmiany brzmienia ust. 5 art. 36 - w sposób zapisany w projekcie ustawy o Inspekcji Sanitarnej.

Wyraźne wskazanie w ustawie o Inspekcji Sanitarnej możliwości odpłatnego świadczenia usług w ramach środka specjalnego, pozwoli na kontynuowanie dotychczasowego sposobu uzupełnienia budżetu i pokrywania z uzyskiwanych w ten sposób dochodów - wydatków rzeczowych ponoszonych w związku z realizacją ustawowych zadań Inspekcji Sanitarnej.

Według posiadanych przez Inspekcję Sanitarną danych, uzupełnienie budżetu poprzez dochody wypracowane w ramach środka specjalnego stanowi blisko 25% całego budżetu działu 85 rozdziału 8531. Wydaje się zatem mało prawdopodobne, ażeby w projekcie przyszłorocznego budżetu możliwe było jego zwiększenie o 25% i zapewnienie funkcjonowania służby sanitarno-epidemiologicznej w przypisanym jej ustawowym zakresie.

Proponowane zmiany nie pociągną za sobą negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Decyzja Prezydium KK nr 119/2000

ws. rozpoczęcia procedury nadawania tytułu Honorowego Członka NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” realizując uchwałę KK nr 453/95 w sprawie scedowania przez Komisję Krajową na Prezydium KK procedury nadawania tytułu Honorowego Członka NSZZ „Solidarność”, przekazuje zarządom regionów wnioski Zarządu Regionu Warmińsko-Mazurskiego o nadanie przez Krajowy Zjazd Delegatów takiego tytułu Hendrikowi Johanowi Kolkmanowi.

W ciągu 2 miesięcy zgodnie z uchwałą nr 26 VI KZD Prezydium KK oczekuje na ewentualne zastrzeżenia co do wniosku.

Uchwała Zarządu z dnia 27.06.2000 r. Regionu Warmińsko – Mazurskiego ws. tytułu honorowego członka NSZZ „Solidarność”

Zarząd Regionu Warmińsko – Mazurskiego NSZZ „Solidarność” postanawia przedstawić Komisji Krajowej kandydaturę Hendrika Johana Kolkmana do wyróżnienia tytułem Honorowego Członka Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Uzasadnienie

Hendrik Johan Kolkman jest od wielu lat działaczem, doradcą i nauczycielem związkowym w holenderskiej centrali chrześcijańskiej związków zawodowych CNV. Jako przedstawiciel tej centrali oraz fundacji doradczo - szkoleniowej SBI od 1993 roku był czynnie zaangażowany w organizację współpracy holenderskich związków zawodowych z Regionem Warmińsko – Mazurskim NSZZ „Solidarność”.

Wielokrotnie udowodnił swoją życzliwość i niezawodność.

Osobiście, jako nauczyciel związkowy szkolił działaczy i kadrę instruktorską Działu Szkoleń w naszym Regionie. Pomagał podtrzymywać i rozszerzać kontakty z różnymi branżami skupionymi w centrali CNV (związki transportowców, związki branży budowlano - drzewnej, związki branży spożywczej). Dzięki jego pomocy są one utrzymywane stale od kilku lat.

Miał również ogromny udział w pozyskiwaniu z Holandii środków finansowych bez których przeprowadzenie w naszym Regionie akcji edukacyjnej wśród działaczy NSZZ „Solidarność” i przygotowanie własnej kadry nauczycieli związkowych nie byłoby możliwe. Środki te posłużyły nam także do wyposażenia biura Zarządu Regionu, zakupu niezbędnych urządzeń (komputery) i środki transportu.

Do chwili obecnej Henk Kolkman jest osobą, na którą możemy liczyć w każdej sytuacji. Zaskrobił sobie szacunek i wdzięczności „Solidarności” na Warmii i Mazurach.

Podobnie działania z jego udziałem miały miejsce również w innych Regionach w naszym kraju,

Jako przyjaciel „Solidarności” w pełni zasłużył na honorowe wyróżnienie, o które wnioskujemy.

Komunikat

24 lipca 2000 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

Na wniosek Sekcji Krajowej Pracowników Stacji Sanitarno-Epidemiologicznych prezydium KK zdecydowało o wystąpieniu do Klubu Parlamentarnego AWS z wnioskiem o wniesienie pod obrady Parlamentu RP projektu nowelizacji ustawy o Inspekcji Sanitarnej przygotowanego przez Radę Sekcji.

Prezydium KK omówiło wstępnie projekt ustawy o Komisji ds. Społeczno - Gospodarczych (tzw. Komisji Trójstronnej). W sprawie tej ustawy przygotowana zostanie opinia prezydium KK.

Podczas posiedzenia zapoznano się także ze stanem prac nad przygotowywanymi w Parlamencie projektami zmian w Kodeksie pracy.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK NSZZ „Solidarność”*